

мия е искалъ да увѣковѣчи една славна, спорѣдъ неговитѣ понятия, дата, а спорѣдъ нашитѣ понятия — една дата, която освѣщава прѣдателство къмъ отечеството, достатъчно указва на самото съдържание, което е ималъ този вѣстникъ. Да говоримъ, слѣдователно, повече по това съдържание и да се съмняваме, че то е революционно или не, мене ми се вижда работа излишна. Това прѣстѣпление е прѣдвидено въ чл. 66 отъ Отоманския Наказат. Законъ, върху прѣдписанията на когото азъ направихъ своеврѣменно нѣкои и други тълкувания. Тукъ ще добавя, както добавихъ и по обвинението на подсѣдимия Миларовъ, че дѣянieto му се не исчерпва само съ признанието му виновенъ по чл. 66 отъ Отоман. Наказ. законъ. Тукъ има и друго едно прѣстѣпление, което има основата си въ втората частъ отъ самопризнанието на подсѣдимия, че за издаванието на този вѣстникъ, той е получавалъ срѣдства отъ Букурешкото русско посолство. Ето, г-да, единъ чуждестраненъ агентъ, който е употрѣбявалъ усилия, па даже и материални срѣдства, за да подбуди жителитѣ на страната на въстание, чрѣзъ единъ подданикъ на Българското Княжество. Тѣзи обстоятелства създаватъ за този княжески подданикъ, който е прѣдъ Васъ на скамейката на подсѣдимитѣ, обвинение таквозъ, каквото е прѣдвидено въ 49-й членъ отъ Отом. Наказ. Законъ. Отъ прочитанието му, което направихъ вчера, се явно вижда, че членътъ прѣслѣдва и наказва ония, които влизатъ въ споразумѣние и сплѣтни съ иностранны държави, неприятелски настроени къмъ страната и улѣсняватъ тѣхнитѣ неприятелски постѣпки. Очевидно е, че противъ Георгий Великовъ, независимо отъ обвинението му по чл. 55 отъ Отоман. Наказателенъ Законъ, което се подържа отъ данни много или малко отдалечени, съществува друго едно обвинение, по прѣстѣпление прѣдвидено въ чл. 49-й на Отом. Наказ. Законъ, който, макаръ и да не е писанъ въ обвинителния актъ по проста една погрѣшка, безъ да има нищо не законно, но което обвинение на мене се налага обязаностъ отъ закона да го вмѣстя тукъ въ обвинителната си рѣчь.

Г-да съдии! Слѣдующий по рѣдъ подсѣдимъ е Стою Джуджевъ. По отношение на този подсѣдимъ съществуватъ свидѣтелскитѣ показания на Никола Митаковъ, който на прѣварителното дирение е показалъ, че Стою Джуджевъ го срѣщналъ веднѣжъ въ градската градина и си казалъ името Кара-